

ра и за вѣрване, и при все туй омиопати-тѣ сж-що тѣй съ сполука лѣкуватъ дѣтца-та както и възрастни-тѣ.

2). *Диета-та*. Нѣкои противници казватъ, че ако омиопати-тѣ сполучватъ въ лѣкувание-то си, то това било вслѣдствие на *диета-та*. Чудни хора! Ако дѣйствително тѣ сж убѣдени че диета-та играе такава рола, то, ние се чудиме, защо аллопати-тѣ не правятъ сжщото и не употрѣбаватъ *диета-та*? Но грѣшно е мнѣние-то, че диета-та зависи тѣсно съ сполучливото наше лѣкувание. По много-то омиопатически лѣкари сж дѣйствително строги въ диета-та. Тѣ не запрѣщаватъ обикно зенно на свои-тѣ страдалци освѣнь кафе-то, зеленчука-тѣ, киселс-то и това кое-то въобще не приѣе на болни-тѣ; напротивъ позволяватъ всичко на кое-то болни-тѣ сж навикнжли. Че може да се случи, щото да се запрати нѣщо, което при други обстоятелства е позволено, разбира се отъ само себе си. Много аллопатически лѣкари сж въ това отношение по строги спрѣмо свои-тѣ болни. Казвание-то, че ние оставяме болни-тѣ си да гладуватъ, е една отъ много-то клѣвети, кои то се пржскатъ противъ омиопатиа-та.

3). *Дѣтца и лѣкари* сж взимали голѣмо количество глобули (зржница отъ омиоп. лѣкарства) безъ да се повредѣтъ. Това често се казва като вѣрно доказателство противъ омиопатиа-та. На пржвъ погледъ струва се като да е много вѣрно това вѣз-